

FUNÍČÍ

LOKOMOTIVA



ČASOPIS BEROUNSKÉHO HOROLEZECKÉHO ODDÍLU LOKOMOTIVA BEROUN

ČÍSLO VIII./2000, ROČNÍK I.

VYŠLO 23.11. 2000

VYDÁVÁ: MICHAL HLAVÁČ (-CIKO-), MASARYKOVA 711, RUDNÁ U PRAHY, 252 19, TEL: 0311-670 003, 0606-412 485, E-MAIL: XCIKO@CENTRUM.CZ, XCIKO@SEZNAM.CZ

Kecy redaktora

Tentokrát musím být stručný, práce nějak přibylo a není tolik času. Nebudu to tedy nijak protahovat, napsal jsem nějaké články, takže kdo touží po mých "kecech", může se uspokojit níže.

Jediné, co bych tady mohl zmínit je to, že počet mejlů, na které rozesílám "FunLOK" (mimochodem už oficiální zkratka názvu) se ustálil na čísle 38, to znamená, že čtenářů může být odhadem něco okolo šedesáti.

Ještě Vám všem přeji, ať ve zdraví přežijete přípravu na Vánoce a konec milénia a uspějete na všech závodech, které Vás v nejbližší době čekají.

Novinky z Berounska

- bouldering:

Znovuobjevení jeskyně Nad Kačákem

Jeskyně Na Kačáku je bezesporu nejkvalitnější boulderová lokalita. Charakteristická je lezením v pořádném převisu (asi 50°) po slušných chytech. Kromě kratších boulderů se tu dá pořádně potrénovat vytrvalost a to jak na existujících traverzech, tak na nejrůznějších kombinacích, kterých tu lze udělat desítky (především pro lezce na vyšší výkonnostní úrovni - pozn. red.).

Popis:

Jeskyně Na Kačáku se nachází v údolí Kačáku asi 500 metrů od Pupku. Po cestě od Berounky stačí přejít můstek, minout dva lomy (druhý s hladkými černými plotnami) a na kraji třetího lomu (v místě trosk mostu přes Kačák) vede cestička k jeskyni - nejprve svahem a tesanými stupy ve skále, poté po dřevěných schodožebřících.

Bouldery:

1)	Fleischsalat *	6b	nástup z madla podobného bochníku chleba uvnitř jeskyně, traverz asi 3 metry na madlo, kde je konec
1+7)	Fronta na klaso *	6c tr	kombinace
2)	Fronta na maso **	7c tr (9+/10-)	nástup viz. č. 1, traverz na madlo jako č. 1, sestup a po spodních krápníkových chytech na konec "pětačtyřicítky", mírně vzhůru a traverz doprava až do obrovského krápníku nad kládami, zde je konec
3)	Vysavač ***	7b+ tr (9+)	jako č.2, ale stále ve stejné výšce
4)	Akvárium ***	7b tr (9/9+)	jako č.2, ale z madla (konec č.1) vzhůru doprava do lišt a dále traverz až do obrovského krápníku nad kládami
5)	Hluboká orba ** (proj.)	8a tr (10/10+)	nástup ze sedu asi 1 m vlevo od nástupu č.6, traverz spodem přes nástupová madla č.8-10 (společná část s č.2 a dále stále ve stejné výšce traverz po lištách až na úroveň velkého krápníku, po něm nahoru do topu
6)	Trasa A ***	6c	nástup ze sedu pod madlem (konec č.1), přímo vzhůru až do no hand restu v klenbě jeskyně
7)	Depo **	6a	viz. č. 6 ze stoje (z madla)
8)	Trasa B ***	7a	nástup z krápníkového madla o
	vpravo od č.7 asi ve výšce pasu,		
9)	Drtič *** (proj.)	7b+ (7c)	velmi mírně doprava a přímo až do klenby jeskyně na madlech direkt "Trasy B" – nekoukej doprava ani doleva na madla a lez přímo
10)	Trasa C **	6c+/7a	nástup z krápníkového madla č.8, doprava přes odtlak na krápník a do klenby jeskyně
11)	Mělká orba **	7c (?) tr	z krápníkového madla č.8 spodem po lištách (dolez "Hluboké orby)
12)	Vtěsnaná stěnka ***	6c+	nástup z odtlaku č.10 a přímo bez použití krápníku vpravo do klenby jeskyně
13)	Lehká stěnka *	5b	ze stoje mírně doprava do obřího krápníku

14)	Bouloň *	6a	viz. 13, ale nástup z lišt ve výšce prsou
15)	Bandaskovač ***(proj.)	7c+/8a tr (10)	nástup z madla č.1, "Akváriem" až do krápníku, sestup a "Frontou na maso" zpět do madla č.1
16)	Klenba (oboustranně) *	6a+	nástup ze stoje, konec na zemi
17)	Stav beztlíže **	6c	ze stoje od dřevěné poličky přes strop do komína naproti
18)	Demarkační linie *	6b	ze stoje (jako č.17) přes strop do č.16
18+16)	Mucholapka **	6b+	kombinace

*(hvězdičky znamenají kvalitu boulderu od dobrého s jednou až po excelentní se třemi)
(u traverzů udávám většinou přepočít do stupnice UIAA)*

Lezecky objevil jeskyni někdy asi před třemi lety Jirka Dragoun tím, že přešel nejlogičtější boulder "Klenbu". Hned poté se do jeskyně zajeli podívat bratři Reschovi a udělali první jasné směry (tzn. Trasy A-C) a několik kombinací. Znovuzrození se jeskyně dočkala koncem léta letošního roku, kdy tu trávím tréninkem skoro každou volnou chvíli. Výsledkem jsou vytrvalostní traverzy. Zatím nejtěžší skoro vylezenou krací je "Bandaskovač", který se dá charakterem velmi dobře přirovnat k vytrvalostním osmběčkům ala Francie. Jedná se o 28 kroků po stiscích, boulich a lištách prakticky pořád v pětačtyřicítce bez možnosti výraznějšího odpočinku. Při nejlepší pokusu jsem spadl krok před topem. U "Hluboké orby" se jedná o pětadvacetikrokový traverz, kde běžný osmičkový lezec udělá asi tak pět přehmatů, zbytek je děsně nářez.

-pr-

- lezení s lanem :

Nová cesta na Koukolovce

Tak se mi konečně vyplnilo moje dlouholeté přání a můj první pořádný prvovýstup je na světě. Směr jsem si vyhlédl někdy na začátku léta, když jsem byl jednou na Koukolovce lézt. Zrovna jsem si dával pauzičku, čuměl jsem vzhůru, a tu vidím volnou linii, která vypadá tak, jako že bych ji mohl přelézt ...no, a bylo to, měl jsem flek. Jelikož byly problémy s oddílovou vrtačkou, musel jsem nejdřív zařídit její opravu (díků Honzo!), takže k samotné tvorbě cesty jsem se dostal později.

Pod skalou jsem se ocitl poprvé na začátku října a pustil jsem se do nutného čištění skály. Mimochodem, od té doby, co jsem poprvé proslanil vrchní partie Koukolovky, už chodím dole pokud možno u paty stěny a se zrakem upřeným nahoru, protože skála nahoře není skála, ale lego z kamení. Naštěstí taková není skála v samotné cestě, tam je pravý opak pravdou. Cesta vede totiž z převážné části ve zbytku odstřelené jeskyně mezi sektory Coupé a Extrém. Všudypřítomný kookolský poprašek se sice tomuto místu nevyhnul, ale o to je lezení zajímavější. Jištění jsem osadil asi o týden později s Petrem Reschem.

Cesta se jmenuje Anál Direkt, což sice není pro většinu z nás moc přitažlivý název, ale snaha byla vymyslet něco, co cestu alespoň trochu vystihuje. První část je totiž lezení spíše pro speleology, leze se totiž komín, který se nalézá ve stropě. V téhle části se rozhodně nejedná o nic složitějšího ani vytrvalostního, v jednom místě si dokonce může kratší lezec do komína vcelku pohodlně lehnout. To se dostáváme po třetí borhák, potom už začíná

přítuhoval. Dostat se k dalšímu jištění není žádná sranda, cesta zde prověří Vaší kloubní pohyblivost a taky, což není až tak úplně zvykem, sílu nohou. Když tohle zvládnete, už máte vyhráno, čeká Vás už jenom trošku exponované vyvěšení do převisu a kousek lezení po madlech.

Doufám, že jsem Vás alespoň trošičku tímhle článkem navnadil, a že se brzy na Koukolovku vydáte a cestu zkusíte. Svoji obtížností (7 UIAA) se cesta řadí k tomu lehčímu co zde lze nalézt, jištěna je suprově, takže není čeho se bát.

Hore zdar!

-ciko-

Novinky ze Srbska

Vlastina stěna – nová cesta

”Spalovač mrtvol”	8+	vpravo od ”Carpe diem” přes 4 nýty
”Přímý nástup C.Rakváčů”	7	vlevo od C.Rakváčů přímo přes nástupové břicho (1 nýt)

Vlastina stěna – nově zajištěná cesta


”Mikulášská”	7	devět nových borháků až na vrchol
--------------	---	-----------------------------------

-pr-

Novinky z Babky

”Mosambik”	9+/10-	silověvytrvalostní lezení ve stropě úplně vzadu, chybí poslední nýt, což se dá zatím řešit prodloužením slaňáku, který je umístěn úplně mimo směr lezení
------------	--------	--

-pr-

 Tomáš Golem Trenčinský se na sklonku podzimu blýskl RP přelezem cesty "Berounští křiplíci" 7 na Koukolově hoře.

-ciko-

Výletík do Jury

Poslední říjnový víkend jsem spolu s větší (či menší?) částí rodiny Reschíků vyrazil poznávat nové lezecké kraje. Poprvé jsem se byl podívat po skalách v cizině, a musím říci, že se mi nejenom líbilo, ale i velice dařilo.

Byli jsme v severní části Frankenjury, v oblasti u Vamberka, v údolí Ziegental. Převažují zde v naprosté většině bouldrové cesty ve velikých převisech za jedno, dvou či tříprstové dírky. I když počasí nám zrovna moc nepřálo, převislost skály znemožnila vodě, aby namočila nás i skálu, takže podmínky byly až na výjimky v pohodě. Nebudu nijak moc hodnotit úspěchy svých spolulezců, to budou muset udělat oni sami, ale Petr, když jsme pod skálu přijeli, říkal, jaká je to bomba a když jsme odjížděli, nechal se slyšet, že sem už nepojede nikdy. Holt měl natrénováno na jiný charakter skály a chytů a tohle mu nesedlo. Zdenda s Pavlou byly snad spokojení, tedy Zdenda určitě. Pořád se na nás odněkud z výšin usmíval. (Pavla se tedy usmívala taky, a rozhodně přitažlivěji, než Zdenda, ale Zdendo neuraž se, to je dáno již od přírody. (Sakra, jak to napsat, abych si to ani u jednoho z nich nerozlil!?! Snad mě pochopí!))

No nechme toho, přejdu od "keců" k věci. Takže po prvním dnu, který nebyl pro mě výkony až zas tak oslnivý (7 OS), jsem se ráno probudil do opravdu velice úspěšného dne. Ráno jsme s Petrem vyrazili na cesty, které jsme měli rozlezené z předchozího dne. První začal Petr, ale už po několika krocích bylo vidět, že to asi nebude ono. Pak jsem šel na řadu já, neúspěchem Petra trochu rozhozený, ale dopadlo to dobře. Zadařilo se mi v cestě Golem 8-RP. Pak jsme se přesunuli o kousek dál, a i když se mi nechtělo a Petr mě musel nutit, pustil jsem se do krásné linie v obrovském převisu po velikých kapsách. Jednalo se vyloženě o vytrvalostní cestu bez nějakého zvlášť obtížného kroku, klasifikace 7+, stylem OS.

Při cestě domů jsme se ještě dohodli, že se půjdeme dodělat do jeskyně Nad Kačákem, ale cesta se nějak protáhla, takže už jsme to bohužel nestihli, ale stejně to byl docela dobrý víkend ...

-ciko-

- **(horo)lezení bez lana (rubrika speciálně pro Filipa) :**

📍 Filipovi se po mnoha pokusech podařil husarský kousek – přechod hlavního hřebene Vysokých Tater. Podrobnosti vyplynou z jeho vyprávění:

Hlavní hřeben Vysokých Tater akce roku 2000

text a foto* Filip Zahradník

Myšlenka na přechod hlavního hřebene mě zaujala již dávno. Hřeben má 26 kilometrů na délku a 10 kilometrů převýšení – vskutku delikátní věc. Několik neúspěšných pokusů o zdolání vedlo k tomu, že jsem zcela změnil strategii při dobývání tohoto cíle a vyvinul rychlý, i když tvrdý styl, který nakonec slavil úspěch.

20.10. se přepravuji přes den na Slovensko. Předpověď příznivá a při této povětrnostní situaci i dost pravděpodobná. V 15.30 vystupuji z vlaku v Tatranské Lomnici a směle stoupám k Bílému plesu, kde bivakuji. Tatry jsou v oparu, který se večer rozpouští.

1.den (21.10.So). Vstávám za úsvitu a po snídani vyrážím na z předešlých pokusů důvěrně známý Jahňací štít. Odtud přes Kolovou štrbinu a Kolový štít na Černý štít, kde si беру sedák a připravuji lano. Vystupuji s určitou nervozitou na Černé věžičky, obtížnost okolo III+. Poté pokračuji dále přes Baraní rohy do Sedla pod Sněhovým, při tom dvakrát slaňuji. Po obědě dál přes Sněhový, Ladový a Malý Ladový štít do Sedielka. Jsou asi čtyři, do tmy bych mohl být pod Javorovým štítem. Širokou vežou trochu šidím, vystupuji jen na předvrchol. Přes Zbojnické veže se dostávám k Ostré veži, kde je první z mnoha lezeckých problémů. Za soumraku dolézám na vrchol a zpět do Prielomu v Ostrém. Dobře, že je tma, alespoň nevnímám hlubinu pod sebou. Pak za svitu čelovky do Javorového sedla a dolů k Sivému plesu, kde dělám bivak č.2.

2.den (22.10.Ne). Opět vyrážím za úsvitu. Sloupám zpět do sedla a pozoruji přítomnou skupinu kamzíků. Javorový i Malý Javorový štít zdolávám bez problémů a dostávám se do mě zcela neznámých terénů. Na Kresaný roh a Rovienkovou vežou vedou krásné stěnové cesty obtížnosti III-IV, po jejichž zdolání nabývám svoji obvyklou sebedůvěru. Skoro poklusem se dostávám přes Rovienky a Svišťový štít pod Divou vežou, kde má být další oříšek. Dostat se nahoru je ale velmi snadné a tak po slanění vystupuji na Východní Vysokou

a pokračuji úprkem do sedla pod Polský hřeběň. Zvládl jsem to opravdu velmi rychle, asi ve tři nastupuji do Martinky. Začátek je lehký, ale čím výše, tím hůře. Hřeben je velmi rozeklaný, expozice nádherná. Za tmy dolézám na Zadný Gerlach, kde také bivakuji. Sbírám zbytky sněhu a vařím skromnou večeři.

3.den (23.10.Po). Budím se před úsvitem a dělám ze spacáku fotky svítání – nádhera. K snídani je jen margotka, k pití nic. Hned na začátku mě čeká prudký sestup rozbitým hřebenem do Batizovského sedla. Odtud těžkým terénem na Batizovskou kopu, kde nacházím dostatek sněhu k uvaření čaje. Pak dál těžkým, většinou lezeckým terénem na Popradský ľadový štít a Vežu nad Železnou bránou. Odtud následuje dlouhé slánění do Železné brány. Jsem natolik dehydrován, že přestávám cítit žízeň a už se ani nepotím, ale pokračuji dále. Zpočátku chodím, pak znovu lezecky přes Zlobivou, Ganek, Bartíkovu vežu a Rumanovi zuby do sedla pod Vysokou. Ztraceně těžký terén, vyschlý jak troud, už pomalu nevnímám ani věčné nahoru – dolů – nahoru. V sedle mě zastihuje soumrak, ale můj dnešní cíl jsou Rysy. Pokračuji dál a předvádím zajímavé kreace, jen abych se vyhnul krátkému, asi pětimetrovému, slaňování. S čelovkou vystupuji na Vysokou, což je čtyřka. Na Vysoké dost fouká a tak rychle prchám dál. Ve štrbině pod Českým štítem se rozhoduji sestoupit dolů žlabem, nevím totiž kudy dál a nutně potřebuji vodu. Sestup je docela dost těžký, ale mě je všechno jedno. Cestou dolů přibývá vody, zuřivě vysávám všechny kaluže a mechy. Konečně jsem dole. Kousek ode mne se blýská Dračí pleso, honem k němu. Sláva, jsem u něj a dopřávám si vody, co hrdlo ráčí.

4.den (24.10.Út). Za úsvitu vyrážím. Zkousím se dostat turistickou cestou na Rysy, ale nakonec volím variantu přes Popradský hřeběň. Asi v 9.30 jsem na chatě Pod Rysmi, po polívce pokračuji dál na Rysy. Z Rysů lehce dolů pod Žabího koň. Žabí koň je nádherná věž, jeden z posledních problémů hřebene. Lehce, ale dost exponovaně se dostávám na vrchol, kde dávám poslední jídlo. Pak slánění do štrbiny a opět výstup na Žabíu vežu. Terén je dost lehký až k Prostřednímu Mengušovskému. Tam opět začíná lezení. Lezu, několikrát sláním a jsem pod Velkým Mengušovským. Podle slunce (celou cestu jsem neměl hodinky) určuji, že je čas na sestup a tak tedy balím. Při sestupu k Velkému Hincovu plesu krátce padám na suti, ale včas pád zastavím. Dostávám se na turistický chodník a tím sestupuji úprkem na Štrbské pleso. Na stanici přicházím v dost dezolátním stavu: rozedrané boty, roztržený palec, strhaná tvář a celkově zašlý zjev. Půl hodiny po mém příchodu začíná pršet.


A pak, že se to nedá zvládnout!

Hore zdar

Filip

* celý text a fotografie jsou též umístěny na vývěsce na nádraží ČD

- závody:

 Tak nám dorazily nové chyty a šrouby. Podle toho, jak se osvědčí se budou dokupovat další. Nejbližší investice však bude směřovat do zakoupení lana na stěnu.

-pr-

 **Berounský pohár**

Termínová listina Berounského boulderingového poháru:

02.12.2000	10 hod	Stěnka v Lokomotivě, šatna č.2, pořádá Zdeněk Resch
17.12.2000	10 hod	Stěnka v Hýskově, pořádá Petr Resch
leden 2001		Stěnka v Letech, pořádá Karel Hegr
únor 2001		Stěnka v Rudné, pořádá Michal Hlaváč

- ze "společnosti":

📍 Venku se už opravdu toho moc dělat nedá, tak by jsme už mohli začít nějak hromadněji chodit na fotbálek do haly, co vy na to?

-ciko-



Novinky ze světa

📍 **N**ávrat ve velkém stylu: ptáte se, kam se poděl nejúspěšnější závodní lezec konce našeho století Francois Legrand? Tenhle chlapík je pořád v super formě, což potvrdil prvopřelezem cesty "Gheto Booty" 5.14 c/d (8c+/9a franc.). Na přelez potřeboval dva lety do Států, takže to asi není žádná sranda. Suma sumárum padesát vytrvalostních kroků v pořádném dachu.

-pr-

📍 **M**arieta Uhden se ukázala jako universální lezkyně. Jako první žena totiž přelezla legendární "The Face" 10- v Altmühltalu v Německu. Cesta se naprosto vymyká dnešnímu

silovému lezení, vede totiž kolmou stěnou po chytech na tření a je tím pádem velmi technická. Marietě stačily k přeletu 3 pokusy. Tenhle styl lezení se jí zalíbil natolik, že se hned dala do sousední Güllichovi krece "Kanal im Rücken" za deset.

-pr-

☉ Tak trochu naše snažení na Koukolovce mi připoměla zpráva o přeletu 8c+ v Allgäu. Cesta se jménem Andiamo vede totiž nepříliš kvalitním slepencem a pro její vytyčení musel Andi Bindhamer hodně "čistit". Asi za to ta snaha mít doma cesty, za kterými se jinak jezdit na daleký jih stojí.

-pr-

☉ Švýcarka Liv Sansoz se stala teprve druhou ženou světa, které se podařilo vylézt 8c. Ve Státech totiž přepráskala vytrvalostní "Hasta La Vista" 14b/c.

-pr-

☉ Narozeninový dárek si ke svým třicetinám nadělil Brit Steve McClure. V Kilnsey totiž přešel dlouholetý velmi známý projekt Bena Moona (viz. foto ve knize Rock Stars – pozn. překladatele) "Northern Light. Poté, co tenhle projekt dlouho odolával pokusům všech možných renomovaných lezců, vznikl názor, že cesta bude prvním počinem na světě za 9a+. Překvapivé tedy bylo hodnocení Steva, který jí dal "jenom" 9a s vysvětlením, že cesta se mu nejeví o moc těžší než jeho prvopřelet na Raven Tor "Mutation" 9a. Těmito dvěma přelety Steve skutečně vstoupil do dějin lezení, neboť se stal teprve pátým lezcem na světě, kterému se podařilo přelézt dvě cesty stupně 9a (před ním Klem Loskot, Fred Rouhling, Alex Huber a Fred Nicole).

-pr-

☉ Thomas Huber a Iwan ??? (nějaký Švýcar, jehož jméno bylo v RP utajeno) stanuli konečně na indickém vrcholu Shivling (6543m) poté, co vytvořili novou parádní linii přímo v severním pilíři.

Obtížnost 7 A4, led do 50°, výška samotného pilíře cca 1000 metrů.

-pr-

☉ Další zprávy v RP 6/2000:

- představení jihošpanělské oblasti La Zuheros (spíš těžší lezení do zimy)
- lezení na španělském ostrovu La Gomera (rodinné)
- boulderování v Jižním Tyrolsku – oblast Algund
- představení nové knihy Udo Neumanna a Klema Loskota "Jedenáctý stupeň"
- portrét Švýcara Simona Wandelera
- švýcarská top-boulderoblast Ailefroide
- Rock Master 2000 v Arcu: mezi muži zvítězil díky novým pravidlům Evgueni Ovtchikov před Yuji Hirayamou (ten by zvítězil klasickým systémem), mezi ženami byla nejvýše Muriel Sarkany před Liv Sansoz
- na závěr již potřetí do Španělska, tentokrát do oblasti Tarifa nedaleko Gibraltaru (dle fotek obrovsky různorodá oblast s cestami lehčích a středních stupňů obtížnosti)

-pr-



Inzerce - Prodat, koupit, darovat, prostě se toho zbavit (popřípadě se seznámit)

📍 Prodám velmi levně přímotop, vhodný k vytápění stěnky, nebo taky čehokoli jiného. Příkon cca 1200W, cena 500 Kč.

Petr Resch

.....
📍 **Hledá se taťka 2,5-letému uličníkovi.**

PS: Aby jste neřekli, tak k tomu je ještě maminka, která trochu leze, má ráda přírodu a koně. Zavolej jí na mobil 0606/104 453.